

Kyokushinkai w Polsce zaczęło rozwijać się pod koniec lat 60. Wtedy to bowiem ówczesny student Akademi Górniczo-Hutniczej, [Andrzej Drewniak](#), posiadający w judo stopień mistrzowski I dan, dowiedział się o popularnym na zachodzie Europy Karate Kyokushinkai. Wspólnie z nieżyjącym już tłumaczem języków obcych, Jerzym Wójcikiem, sięgnął do wydanych za granicą publikacji książkowych Masutatsu Oyamy dotyczących sztuki karate. Z nich właśnie jako samouk, zaczął czerpać praktyczną i teoretyczną wiedzę o tym dalekowschodnim stylu walki.

Jawna popularyzacja karate w tamtych czasach nie była możliwa - karate, podobnie jak jazz i dzinsy, utożsamiano z czymś wrogim ideologicznie. Z tego też powodu pierwsza sekcja założona w 1970 roku nazywała się "judo i somoobrona". Andrzej Drewniak był instruktorem judo więc zajęcia te nie wzbudzały podejrzeń ówczesnych władz. Dopiero dwa lata później przy AZS AGH powstała pierwsza oficjalna sekcja karate.

W tym samym czasie do dyrektora Światowej Organizacji Kyokushinkai został wystosowany list informujący o podjęciu w Polsce działalności z zakresu Karate Kyokushinkai. W odpowiedzi Masutatsu Oyama przesłał adres prezydenta europejskiej organizacji Shihana Loeka Hollandera, który w kwietniu 1974 roku przyjechał do Polski. Jego wizyta i instrukcje jakich udzielił nadały prawidłowy kierunek rozwoju polskiemu ruchowi Kyokushinkai.

Od tego czasu Kyokushinkai w Polsce zaczęło rozwijać się z coraz większą dynamiką. W dniach 22-23 maja 1974 odbyły się pierwsze mistrzostwa Polski, które rozegrano w dwóch kategoriach wagowych (w średniej zwyciężył A. Drewniak, w ciężkiej - J. Piwowarczyk). We wrześniu tego samego roku Andrzej Drewniak wyjechał do Holandii, gdzie przed europejską komisją złożył egzamin na I dan.

W 1975 roku 5-osobowa grupa Polaków wystartowała w I Otwartym Turnieju Światowym w Tokio, z którego nakręcono film pt. "Tha Strongest Karate". Niedługo potem polska telewizja wyemitowała dwa programy o karate, a prowadzący je red. Tomasz Hopfer uznał tę sztukę za swoisty fenomen. Audycje te wpłynęły na popularyzację karate.

Pod koniec lat 70 zaczęto mówić coraz głośniej o konieczności powołania Polskiego Związku Karate. Organizacja ta powstała w 1979 roku, jednak pierwsze lata jej działania - ze względu na uwarunkowania społeczno-polityczne - nie przyczyniały się do popularyzacji karate Kyokushinkai. Między innymi uniemożliwiono Andrzejowi Drewniakowi wyjazd na stypendium do Japoni, gdzie miał przebywać jako Uchi-dechi, czyli uczeń wewnętrzny Sosai Oyamy (Służba Bezpieczeństwa zarzucała mu szpiegostwo na rzecz japońskiego wywiadu).

Dopiero sześć lat później Drewniak, w tajemnicy przed władzami, ląduje na tokijskim lotnisku. Prekursor kyokushin nad Wisłą spędził w kraju kwitnącej wiśni 15 miesięcy, ucząc się sztuki karate pod okiem samego mistrza Masutatsu Oyamy. Jego bezpośrednim instruktorem był obecny prezydent IKO, Shokei Matsui. Drewniak zdał wtedy w Tokio egzamin na 4 dan.

Po licznych perturbacjach w roku 1983 powstaje nowy Zarząd Polskiego Związku Karate, na którego czele stają Wacław Antoniuk, Andrzej Drewniak, Adam Goncerz i Jerzy Puchniarski. Wtedy też PZK uzyskał pełne poparcie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu.

W roku 1993, w czasie kolejnego pobytu Drewniaka w Japoni, Masutatsu Oyama wręczył Polakowi certyfikat stwierdzający, iż posiada on fizyczne, psychiczne i duchowe kwalifikacje, by nosić czarny pas z wyszytymi złotą nitką pięcioma pagonami (5 dan).

W roku 1997 podczas XI Mistrzostw Europy zorganizowanych w Gdańsku, Prezydent Światowej Organizacji Kyokushin Karate kancho Shokei Matsui wręczył shihan Andrzejowi

HISTORIA KARATE KYOKUSHIN W POLSCE

Wpisany przez Administrator

poniedziałek, 16 maja 2016 07:21 - Poprawiony poniedziałek, 16 maja 2016 08:20

Drewniakowi certyfikat na 6 dan.

Obecnie PZK jest jedną z najsilniejszych organizacji sportowych w Polsce, skupiająca ponad 40000 ćwiczących w 170 klubach i 300 sekcjach.